

18. (Statsbanerne. De ministerielt ansatte).

Til Regering og Rigsdag!

Da Statsbaneanlægene den 1. April 1906 underlagdes Generaldirektionen for Statsbanerne, indordnede vi undertegnede, der udgøre den ministerielt ansatte Del af Statsbaneanlægernes Personale, under Statsbanernes Rammer uden at opnaa den Betyggelse i vor Stilling, der følger med fast Ansættelse. Vi ere saaledes vedblivende underkastede en Opsigelsesfrist af en Maaned og have ikke Adgang til Pension eller Tantieme i Lighed med Statsbanernes øvrige Personale, ligesom det Tillæg af 10 pCt. af Statsbanernes normale Lønningssatser, der er tilstaaet os som Ækvivalent for Pension og Tantieme, ikke sætter den enkelte i Stand til at erhverve sig en til Pensionen svarende Betyggelse og ikke yder os Ækvivalent for den med vor løse Ansættelse forbundne Risiko.

Man har med andre Ord indordnet os under Statsbanerne, som om vi vare Embedsmænd, underkastede alle reglementariske Bestemmelser, men samtidig er man vedblevet at betragte os som løst ansatte, der kunne afskediges med ganske kort Varsel. Opretholdelsen af denne Ansættelsesmaade staar for os som en Antydning af, at vi kunne blive nødsagede til at søge anden Virksomhed, uanset at en saadan vil være vanskelig for os at opnaa, da den Praksis, vi gennem en lang Aarrække have erhvervet os ved Statsbaneanlægene, er for speciel til at kunne udnyttes i de fleste andre Stillinger.

Ved nævnte Indordning under Statsbanerne ere vi tilmed blevne ugunstigere stillede end forhen, idet man har frataget os den os tidligere tilstaaede Adgang til Fortjeneste ved Privatabeanlæg, som, om end gennem et betydeligt Arbejde i vor Fritid, dog i nogen Grad kunde siges at holde en Del af os skadesløs for Mangelen af fast Ansættelse.

Af Ministeriets Skrivelse af 14. Marts 1906 til Generaldirektionen fremgaar det ogsaa, at det høje Ministerium selv har anset den trufne Ordning af vore Ansættelsesvilkkaar for midlertidig, idet det hedder: „at Ministeriet har under Overvejelse at træffe en Ordning, hvorefter der samtidig med Lønningernes Opførelse paa Finanslovens § 6 I. tillægges dette Personale Andel i Statsbanernes Driftsudbytte“.

Der frembyder sig nu ved det i Rigsdagen forelagte Lovforslag om Lønninger for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet en Lejlighed, der ikke kan ventes at komme igen i en overskuelig Fremtid, til at indføre den i Ministeriets Skrivelse bebudede Ordning. Paa dette Lovforslag er der i Forvejen optaget enkelte Klasser af Funktionærer, der ikke tidligere have været opførte paa Lønningslov, og det synes derfor naturligt at udvide dette Princip til ogsaa at gælde for os, saa vist som det maa siges, at de i Ministeriets Program givne Hovedregler for Lønningskommissionens Opgave derved i forøget Grad ske Fyldest: at der bør indføres større Ensartethed i Lønningsreglerne, og at Tjenestemænd, der indenfor de forskellige Etater ere ligestillede med Hensyn til deres Gernings Ansvar og Betydning, bør stilles under lige økonomiske Forhold. I denne Forbindelse maa det vel være os tilladt at fremhæve, at det er betydelige Krav, der stilles til de ved Anlægene af ny Statsbaner ansatte Ingeniørers og Arkitekters Uddannelse, Krav, der paa ingen Maade ere ringere end i tilsvarende Stillinger blandt Statsbanernes Driftspersonale, ligesom det som Maalestok for vor Gernings Ansvar og Betydning skal anføres, at vi siden 1880 have forestaaet Statsbaneanlæg til et samlet Beløb af 55 Mill. Kr. eller gennemsnitlig 2 Mill. Kr. aarlig.